

عنوان مقاله:

تحلیل انتقال حق تالیف در قالب عقد بیع در فقه امامیه و اهل سنت و حقوق ایران و مصر

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تقریبی مذاهب اسلامی، دوره 16، شماره 55 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سید سعید حسینی یکتا - کارشناس ارشد فقه و حقوق خصوصی دانشگاه شهید مطهری

صادق صیادی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه شهید بهشتی

محمد بهرامی خوشکار - دانشیار گروه فقه و حقوق اسلامی دانشگاه شهید مطهری

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین حقوق پدیدآورندگان آثار ادبی هنری، حق تالیف می باشد. این حق، حقوق اقتصادی پدیدآورنده تلقی می شود و امروزه نیز مورد دادوستدهای فراوان بین پدیدآورندگان و ناشران قرار گرفته است. از دو جهت این حق محل تامل است: اول؛ اعتبار شرعی این حق که مورد انکار برخی از فقیهان قرار گرفته است. دوم؛ فقدان وجود نص قانونی در خصوص ماهیت دادوستد حق تالیف که نقل و انتقال این حق را با ابهام مواجه کرده است. اکثر حقوقدانان قائل به انعقاد این قرارداد در قالب ماده ۱۰ قانون مدنی هستند و انعقاد حق تالیف در قالب عقد بیع را با توجه به عناصر موجود در تعریف این عقد مورد انکار قرار داده و اشکالاتی را نسبت به انتقال این حق در قالب عقد بیع مطرح نموده اند. در مقابل در نظام حقوقی مصر و اکثر فقهای اهل سنت به جز حنفیه انتقال این حق را در قالب عقد بیع امکان پذیر دانسته اند. در نهایت، با بررسیهای به عمل آمده توسط نگارندگان این نتیجه حاصل شد که حق تالیف یک حق مشروع و قانونی است و همچنین مقتضی برای انشاء نقل این حق در قالب عقد بیع موجود و مانع مفقود است و نیازی به ماده ۱۰ قانون مدنی برای تبیین ماهیت نقل حق تالیف وجود ندارد، بلکه قصد طرفین می تواند به نقل حق تالیف، چهره عقد بیع را اعطا نماید.

کلمات کلیدی:

حق تالیف، عقد بیع، فقه امامیه، حقوق ایران، فقه اهل سنت، حقوق مصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1537721>

